

ด่วนที่สุด

ที่ อส 0026/ 13988

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ☐ ก่อนประชุม
รับที่ ๙๐๔๘ ☐ หลังประชุม
วันที่ ๒๖ พ.ย. ๕๖ เวลา ๑๑.๔๐ น. ☐ แจกที่ประชุม
☐ ไปนอกที่ประชุม
สำนักงานอัยการสูงสุด กษ ๘/๓๔๐.๖.
ถนนหน้าหีบเผย กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐ ๒๖ พ.ย. ๕๖

๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

เรื่อง การทบทวนมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เรื่อง การทำสัญญาระหว่างรัฐกับเอกชน

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว (ล) ๒๐๕๐๒ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้เสนอเรื่องการทบทวนมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เรื่อง การทำสัญญาระหว่างรัฐกับเอกชนเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจึงขอให้สำนักงานอัยการสูงสุด เสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาแล้ว เห็นว่า พระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๕ เพียงแต่เปิดช่องให้คู่สัญญาในสัญญาภาคีรัฐสามารถตกลงกันที่จะใช้วิธีอนุญาโตตุลาการ ในการระงับข้อพิพาทระหว่างกันได้ ซึ่งย่อมมีผลว่าคณะรัฐมนตรีอาจกำหนดแนวปฏิบัติเป็นอย่างอื่นสำหรับ สัญญาภาคีรัฐได้สุดแต่จะพิจารณาเห็นว่าแนวทางใดจะเป็นการเหมาะสม ทั้งนี้ สำนักงานอัยการสูงสุด ขอเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ดังนี้

๑. ระบบอนุญาโตตุลาการพัฒนามาจากแนวความคิดด้านกฎหมายเอกชน ซึ่งจะมี ความเหมาะสมสำหรับการระงับข้อพิพาทระหว่างคู่สัญญาซึ่งเป็นเอกชนด้วยกัน เพื่อที่จะไม่ต้องเป็น คดีความกันในศาล โดยคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายตกลงกันมอบให้เอกชนที่ทั้งสองฝ่ายยอมรับและเชื่อถือเป็น ผู้วินิจฉัยชี้ขาด แต่สำหรับสัญญาที่คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งเป็นรัฐ การมอบให้เอกชนทำหน้าที่วินิจฉัยชี้ขาด ข้อพิพาทอาจเป็นการไม่เหมาะสม หรืออีกนัยหนึ่งก็คือผู้ที่จะมีอำนาจชี้ขาดข้อพิพาทที่หน่วยงานของรัฐ เป็นคู่กรณีนั้น ควรได้แก่ฝ่ายตุลาการ

2. เหตุผลของฝ่ายที่เห็นว่าการไม่ให้มีการระงับข้อพิพาทในสัญญาภาครัฐจะเป็นเหตุให้เสียภาพลักษณ์และบรรยากาศการลงทุนนั้น ยังไม่เป็นที่ชัดเจนว่าการระงับข้อพิพาทโดยศาลเป็นการไม่ยุติธรรมอย่างไรและเป็นการด้อยกว่าการพิจารณาโดยอนุญาโตตุลาการอย่างไร

3. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2552 มิได้เป็นการห้ามโดยเด็ดขาดว่ามีให้ตกลงกันที่จะใช้วิธีอนุญาโตตุลาการ แต่ได้เปิดช่องไว้ว่าในกรณีที่มีความจำเป็นก็สามารถขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรีเป็นราย ๆ ไปได้ ซึ่งในทางปฏิบัติที่ผ่านมาคณะรัฐมนตรีก็ได้อนุมัติผ่อนผันให้เสมอมา

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น สำนักงานอัยการสูงสุดจึงเห็นว่าแนวทางของมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2552 น่าจะเหมาะสมแล้ว ทั้งนี้ เว้นแต่การทำสัญญากับเอกชนต่างประเทศ ซึ่งการที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการยอมรับและบังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการต่างประเทศ ค.ศ. 1958 (The Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Award 1958) ทำให้เกิดความสะดวกในการบังคับคดีแก่คู่สัญญาในต่างประเทศยิ่งกว่าการใช้วิธีระงับข้อพิพาททางศาล

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายถาวร พานิชพันธ์)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน

อัยการสูงสุด

สำนักงานที่ปรึกษากฎหมาย

โทร. 0 2142 1450

โทรสาร 0 2143 9483

e-mail : csel@ago.go.th